

PhDr. ZDENĚK RIEGER

(* 26. listopadu 1947 v Jičíně, na Mělníce žije už 30 let)

Kromě odborných prací z oblasti psychoterapie publikoval básně v almanaších Rosný bod (1978), Peřeje (1979) Gloret (2010), dále v časopisech Mladý svět, Literární měsíčník, Tvorba. V samizdatu vydal sbírky Variace – skicy, Druhá bás/zeň, Credo quia absurdum. Samostatně vydal sbírky Radši (Mladá fronta 1981), To nejisté (1999). Na Mělníce založil poetickou skupinu dospívajících Andragos.

OBJEV OBJEVU

*U dna nekonečné hranice
Objevuješ hladinu
Prorostlá kořeny zítřejšího stínu
klouže po stopách dětství*

ZASTAV

*Zastav se – zůstaň chvíli stát
Vypni počítač rozhlas a televizi mobil
A vrať se zas k sobě a bez obav se hladí
rád, že ses chvílky nasáklých žilek dožil.*

*Vypni a zkus to: palcem umlčet
Hlasitá světla zatemnělých výzev.
Mapuj si hlučnost svých oněmělých vět
O tom že pro druhé navzdory sobě žiješ*

*Zastav se, zůstaň na chvíli
můžeš se v klidu rozhlédnout
A zaslechneš ticho, jak ti zní.
A přibrzdí pak, a v rytmu snů
na parketu šedé klávesnice slov
vykřikni svoje mlčení.*

VZPOMÍNKA

*O zjihlý smutek vlašně prosí
Když pŕlí noci taje
Motýlím rýmem stařec zkouší
Popohnat ptáky z ráje*

*Hlas shůry zmlk A zdola
V kolébce echo jemně zní
Zítřejší chlapec odsud volá,
že nejtěžší je to nejlehčí
a nejlehčí pak to nejtěžší*